GENEL-İŞ

onbeş günlük işçi gazetesi

emek

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

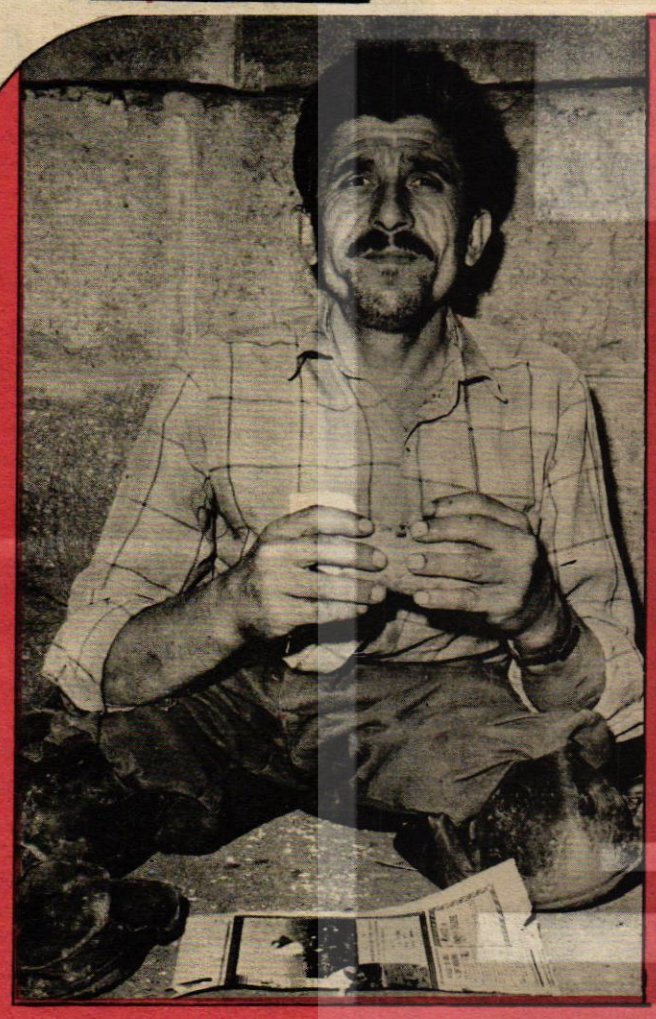

ankara belediyesindeki GREVİMİZ olaylarla başladı..

Ankara'da hayat kavgayla başladı

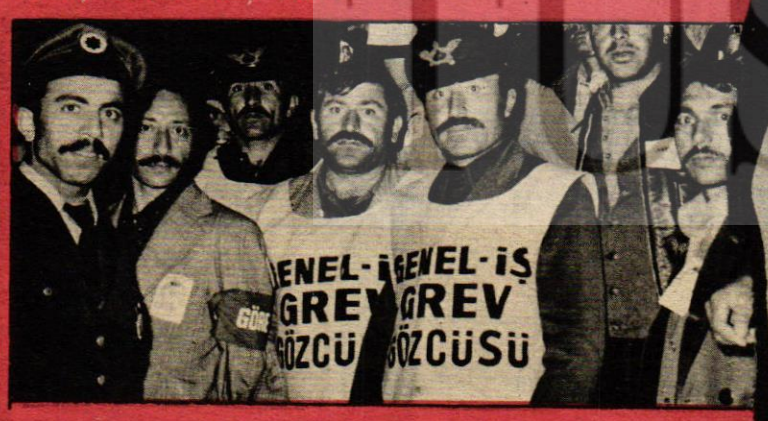

grafik stüdyo S 12 05 58 - ankara

6641 işçinin başlattığı GREV tüm hizmetleri durdurdu..

Belediye işçileri polisle çatıştı

ANKARA, (Hürriyet) - Genel-İş Sendikası'nın Ankara Belediyesi işyerlerinde aldığı grev kararının uygulaması dün sabah başladığı sırada grevci işçilerle polis arasında şiddetli çatışma çıkmış; polis, bazı sendika yöneticileri ve işçileri gözaltına almıştır. Grev yerine kurulan barikatların kanuni olup olmadığı, Ankara Emniyet Müdür Muavini Nazmi Özbilen'le Genel-İş Sendikası

(Devamı Sa. 9, Sü. 1 de)

İşçiler ne istedi

1) Birinci yıl için günde 25 lira zam
2) 2.nci yıl için günde 20 lira zam
3) Yemek bedeli günde 10 lira
4) Çocuk zammı ilkokul için 50 lira, ortaokul için 75 lira lise için 100 lira üniversite için 250 lira.

(Devamı Sa. 9, Sü. 1 de)

Dalokay ne verdi

1) L.nci yıl için günde 1 lira zam
2) İkinci yıl için günde 2 lira zam
3) Yemek bedeli ...e net 6 lira
... Çocuk zammı ...n 30 lira olsun

15 günün takvimi

23 HAZİRAN 1974 PAZAR

- Yurt dışında bulunan Başbakan Bülent Ecevit Brüksel'de Türk işçi ve öğrenci temsilcileri ile görüştü.
- DYF-İş Başkanı, SSK'nun Sosyal Konut sorununun çözümünde yetersiz kaldığını öne sürdü.
- Yeni kurulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Başkanlığına Ahmet Kaçmaz seçildi.
- Ete 11-16 lira taban fiyatı kondu, fındığa 13.50, birinci kalite kozaya'da 60 lira ücret ödenecek.
- Ticaret Bakanlığı iç ve dış piyasayı yeniden düzenleyen bir tasarı hazırladı.

24 HAZİRAN 1974 PAZARTESİ

- Sosyal Sigortalar Kurumu'nun 29. Genel Kurulunda konuşan Çalışma Bakanı Önder Sav, "SSK'nun hizmet ve görev anlayışı güçsüzleri güçlüler karşısında koruyamıyor" dedi.
- 9. Eğitim Şûrasında 785 bin çocuğun okuldan yoksun olduğu açıklandı.
- İskenderun olaylarında 26 işçi ve sendikacı tutuklandı.
- Türkiye, Kıbrıs ve Ege sorunlarında İslam ülkelerinden destek istedi.

25 HAZİRAN 1974 SALI

- Otomobil yapımı için TIR kamyonlariyle yurda 200 milyon lira değerinde parça sokulduğu saptandı. 30 milyonluk parça gümrüksüz çekildi.
- SSK, 12 yılda sigortalı işçilerin sadece yüzde 4'üne konut kredisi verebildi.
- Barolar Birliği Başkanı: "Bilim ve sanat müstehcen sayılamaz hükmü kanunlara konulmalı.
- Tahliyesini sağlayan rapordan habersiz hükümlü, kederinden adliyede kendisini asarak intihar etti.
- Başbakan Ecevit, Yunan Başbakanı ile görüştü.

26 HAZİRAN 1974 ÇARŞAMBA

- Ecevit: Çandarlı gemisi Ege'ye açılacak.", "Meşru haklarımızı kullanmaya kararlıyız." dedi.
- İşçilerin yemek ücretlerinden sigorta primi kesilmeyeceği açıklandı.
- Erbakan: "Kıdem tazminatının 30 güne çıkarılması işçilerimize karşı yerine getirilmesi gereken bir vecibedir."
- Kusurlu görülen 4 gümrük memuru açığa alındı, tüm fiktif depolara el kondu.
- Demirel: "Dış tehlikelerde milletçe beraberiz" dedi.

27 HAZİRAN 1974 PERŞEMBE

- İşçi Asgari Ücretleri Türkiye'nin her yerinde 40 lira olarak saptandı.
- Layikliğe aykırı girişimleri kınayan Kontenjan Grubu, devrimlerin korunmasını istedi.
- Vali muavinleri ve kaymakamlar arasında nakil ve atamalar yapıldı.
- Kıta Sahanlığı konusunda Yunanistan Başbakanı ile yapılan görüşmede anlaşma sağlanmadığı ve Yunanistan Başbakanının anlaşmaya yanaşmadığı için bir açıklama yapan Bülent Ecevit "Yunan Ulusu kimin barıştan yana olduğunu anlamıştır" dedi.

28 HAZİRAN 1974 CUMA

- CHP Tüzük Kurultayının yaptığı toplantıdan sonra, 'CHP'nin Demokratik Sol Parti' olduğu ile ilgili karar ayakta alkışlarla kabul edildi.
- İskenderun Demir-Çelik tesislerinde şimdiye kadar 396 işçinin iş kazasında öldüğü açıklandı.
- Yurt dışına kaçmak isteyen bir iş adamı, döviz kaçakçılığı yaptığı gerekçesiyle yakalandı.
- Asgari Ücretten aşağı maaş alan memurlara tazminat verilecek.
- Merkez Bankasından milyonlarca liranın sahte faturalarla çekildiği saptandı.

★

29 HAZİRAN 1974 CUMAERTESİ

- Maliye Bakanlığı, yabancı filmlere yapılacak 25 milyonluk ödemeyi durdurdu.
- Komandolar tarafından dövülen Atatürk Öğrenci Yurdu Müdür Yardımcısı Özer Savcılığa başvurdu.
- Yeni Asgari Ücretler yürürlüğe girdi.
- Silvan CHP Gençlik Kolu Başkanı ilçede gece sokağa çıkma yasağının sürdüğünü bildirdi.
- Alman yasalarına göre Frankfurt'ta işçi ve öğrencilerin kurduğu Türk Halkevi Konsolos tarafından kapatıldı.

30 HAZİRAN 1974 PAZAR

- Erim hükümetinin üç yıl önce yasakladığı haşhaş ekim yasağı altı ilde tamamen, bir il'in de üç ilçesinde kaldırıldı.
- Turan Güneş: "Demirel Türkiye'nin, haklarını savunmasını engelleyecek bir davranış içinde" dedi.
- İyi yıkanmayan meyva ve sebzelerin tehlikeli zehirlenmeye yol açtığı belirtildi.
- Arjantin Devlet Başkanı Juan Peron öldü.

1 TEMMUZ 1974 PAZARTESİ

- Bülent Ecevit: "İnsanlığın zarar görmemesi için haşhaş ekimi en etkin şekilde denetlenecek" dedi.
- Muhalefet partileriyle birlikte MSP'nin 20 üyesinin oylarıyla Genel Af kapsamı dışında bırakılan fikir suçluları, CHP'nin Anayasa Mahkemesine yaptığı iptal müracaatı ile, Anayasa Mahkemesi toplanarak 5. nci maddeyi görüşmüş ve iptal etmiştir.
- 149 milyon liralık naylon fatura ele geçti, 50 milyon liralık haksız vergi iadesi alındığı saptandı.

2 TEMMUZ 1974 SALI

- Ecevit: "Yunanistan'ın müzakereden kaçması meşru haklarımızı kullanmaya engel olmayacaktır" dedi.
- ESHOT'ta 2 milyon lira tutarında tel ve direk yolsuzluğu saptandı.
- Terhis olan jandarma eri rüşvet aldığı paraları bankadan çekerken yakalandı.
- Fransa ekim ayına kadar yabancı işçi alımını durdurdu.

3 TEMMUZ 1974 ÇARŞAMBA

- Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararı üzerine Adalet Bakanlığı tahliyeler için hazırlığa başladı.
- Üniversite giriş sınavları yapıldı, sahte cevap anahtarlarının satıldığı açıklandı.
- Kissinger, haşhaş ekimine başlama kararının hoş karşılanmadığını açıkladı.
- BP ve Mobil 'in yüksek fiyatla ve fiyat indirimini düşük göstererek ham petrol ithalatı yaptığı saptandı.

4 TEMMUZ 1974 PERŞEMBE

- Ecevit'in odasına bağlanan MİT telefonu ile ilgili görülen 3 görevlinin yeri değiştirildi.
- İskenderun Demir-Çelik'te olaylar sonrası tutuklanan 16 işçi salıverildi.
- Denizli'de trafik kazasında 6 kişi yanarak can verdi.
- Ecevit: "Haşhaş ekiminin yasaklanması kararı halka rağmen alınmıştır." dedi.
- İki gün tatil uygulaması bugün başladı, bayraklar cuma akşamı çekilecek.

5 TEMMUZ 1974 CUMA

- BAŞBAKAN ECEVİT, İŞÇİLERİN DE HAFTADA İKİ GÜN TATİL YAPMASINI İLKE OLARAK KABUL ETTİ.
- Demirel bu kez de Anayasa Mahkemesini rejim bunalımı yaratmakla suçladı.
- Musa Öğün tarafından işlerine son verilen iki TRT görevlisi Danıştay'da açtıkları davayı kazandılar.
- Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı Kemal Cantürk görevinden alındı.

GENEL-İŞ

TÜRKİYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası
adına sahibi
Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın
Müdürü
İsmail Hakkı ÖNAL

★★★

Bu sayıdan sorumlu
Yazışleri Müdürü
Erol SARAÇOĞLU

★★★

GENEL -İŞ EMEK'in
bu sayısı
GENEL-İŞ
Basın Bürosunda
tertip edilmiş
Dizgi ve Filmler
Hitit Ajans Matbaacılık
Offset tesislerinde
hazırlanmış ve
Tercüman
Gazetecilik ve Matbaacılık
A. Ş. Tesislerinde
basılmıştır.

★★★

Fotoğraflar:
Şehir Fotoğraf Ajansı

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına
uyar

İDAREHANE
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon: 17 54 59-17 52 67
YENİŞEHİR
ANKARA

★☆★

YIL: 9-SAYI: 222
FİYATI: 50 KURUŞ
BASILDIĞI TARİH
15 TEMMUZ 1974

Kapak ve Grafikler:
GRAFİK STÜDYO S

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
20 bin adet basılmıştır.

GENEL - İŞ EMEK

BASKIYA VERİLİRKEN

Sendikamızın Ankara Belediyesinin 27 işyerinde başlattığı GREV, 5. nci gününü doldururken yapılan görüşmelerde anlaşma sağlanamamıştır. Başkan Dalokay'ın yaptığı bir teklif üzerine toplanan sendikamız ve Belediye yetkilileri bu toplantıda Dalokay'ın teklifinden dönmesi yeni ve tatminden çok uzak tekliflerle karşımıza çıkmış, böyle oluncada anlaşma sağlanamamıştır.

Yaz aylarının bu sıcak günlerinde Başkent Ankara temizlenmeyen sokaklarındaki pis koku nedeniyle gezilemiyecek duruma gelmiştir. Sayın Dalokay halkın bir parçası olan emekçinin emeği hakkını vermeye yanaşmazken, Başkent halkını yardıma çağırmakta ve çöplerin alınmasını istemektedir. İşin gerçek yanı; halkımız emekçilerden yana bir tutum içindedir ve Sayın Dalokay, halktan arzuladığını bulamayınca sivillere zabıta elbisesi giydirerek çöpleri toplatma çabası içine girmiştir. Yasalara aykırı olarak yapılan bu harekete haklı olarak karşı çıkan grevci işçi kardeşlerimiz polisin müdahalesiyle karşılaşmakta ve çoğu kez coplanarak, yumruklanarak gözaltına alınmakta ayrıca şikayet olmadığından amme davası ile yargılanmaktadır. Sendikamız Hukuk Müşavirleri her ne kadar bu olayları yakından izlemekte iselerde, yasal sınırları aşmadan grevi yürüten arkadaşlarımızın coplanması umutla beklediğimiz insanca ve hakça düzene ters düşmektedir.

GREV'in ilk günü başlayan işçi polis çatışmalarından sonra, ikinci gün biraz yumuşama olmuşsa da daha sonraki günler yoğunlaşan bu hareketler de 1.nci Şube Başkanımız Cihan Erdem, Merkez Organizatörlerimizden Cengiz Kandiyeli ve bir çok grevci işçi kardeşimiz coplanmış, gözaltına alınmış ve mahkemeye verilmiştir. Gerekçe: polise mukavemet. Peki ama neden mukavemet? Bizim, ekmek mücadelesi yapan arkadaşlarımız, bu mücadelelerini kırmak isteyenlere karşı elbetteki yasaların kendilerine tanıdığı haklara dayanarak verdikleri ekmek mücadelesini sürdüreceklerdir. Bu emekçilerin en doğal hakkıdır.

Biz Sendika olarak, GREV'e giderken ulusal servetin harap olmaması için okul, cami ve hastahanelerdeki çöplerin alınmasını kararlaştırdık ve tatbik ettik. Büyük park ve bahçelerin kurumaması için grev gözcüleri tarafından sulama işlerini yaptık. Ölüleri grev gözcülerimiz tarafından defnettik. Bunu bir kamu görevi olarak üstlendik. Cadde ve sokakları da temizlersek bizim grevimizin anlamı kalmaz. Ekmek davamızın anlamı kalmaz. Kendi grevimizi kendimiz kırmış oluruz ki, bu da mümkün değildir.

HAKLARIMIZI ALINCAYA KADAR GREVİMİZİ SÜRDÜRECEĞİZ. BU YASALARIN BİZE TANIDIĞI EN DOĞAL HAKKIMIZDIR.

OSMAN AY'I YİTİRDİK

ANKARA BELEDİYESİ İŞYERLERİNDE UYGULADIĞIMIZ GREV'İN ÜÇÜNCÜ GÜNÜ TEBHİRHANE MÜDÜRLÜĞÜNDE ÇALIŞAN ÜYEMİZ OSMAN AY, GREV GÖZCÜSÜ ARKADAŞLARINDAN NÖBETİ DEVR ALIRKEN GEÇİRDİĞİ ANİ KALP KRİZİ SONUCU ARAMIZDAN EBEDİYEN AYRILMIŞTIR.

13.7.1974 CUMAERTESİ GÜNÜ NÖBETİ ALIRKEN ÖLEN İŞÇİ KARDEŞİMİZ OSMAN AY 62 YAŞINDA, EVLİ ve 2 ÇOCUK BABASI İDİ.

ALINTERİNİN DEĞERİNİ TAM OLARAK ALMAK İÇİN 6640 ARKADAŞI İLE BİRLİKTE GREV'in İLK GÜNÜNDEN İTİBAREN MÜCADELESİNİ SÜRDÜREN VE BU GÜN ARAMIZDA OLMAYAN OSMAN AY'A TANRIDAN RAHMET, KEDERLİ AİLESİNE, MESAİ ARKADAŞLARINA VE TÜM İŞÇİ KARDEŞLERİMİZE BAŞSAĞLIĞI DİLERİZ.

Yorum

DALOKAY AYDA 25 BİN LİRA ALMAK İÇİN YIRTINIRKEN, İŞÇİYE BİR TENCERE KURU FASULYEYİ ÇOK GÖRÜYOR

Ankara Belediyesi İşyerlerinde Genel-İş Sendikasının başlattığı grev dolayısıyla, İşveren Belediye Başkanı Vedat Dalokay, sınıfsal çıkarlarını savunmak durumunda olan işçiler aleyhine halkı kışkırtmak için bir takım tertiplere girişmekte ve gerçeğe uymayan beyanlarla akılları karıştırmaya çalışmaktadır.

Kendisinin burjuva kökenli olduğunu söylemekle öğünen Sayın Dalokay'dan, esasen işçi sınıfının dostu olmasını beklemiyoruz. Ancak halkçı bir partinin politikasını izlemek zorunda olduğunu ve bu nedenle, işçinin emeğine saygılı olmak zorunda bulunduğunu hatırlatmak isteriz.

İşveren Belediye Başkanı, kamuoyuna düz ve vasıfsız dediği bir işçi için 6000 lira ücret istediğimiz yalanını fütursuzca söyliyebilmiştir.

Oysa kendisi Uzlaştırma Kurulunun kabul ettiği iki yılda ve kademeli olarak 60 liralık zammı kabul etmeyerek bizi greve zorlamıştır. Sayın Dalokay, işçiyi boğaz tokluğuna çalıştıran 18. yüzyıl patronlarının tutum ve davranışı içindedir.

Onun içindir ki, Ankara Belediyesinde çalışan bir mühendisi ayda 1800, bir doktoru 1500 lira ücretle çalıştırdığını açıklayabilmiştir. Bu söyledikleri doğruysa "eğitilmiş teknik personel" diye bahsettiği kişileri sömürmenin en kaba örneğini bizzat Bay Dalokay vermektedir.

Türkiye'de bir öğretmene 1200, bir doktora 1500, bir mühendise 1800 lira ücret biçen işverenler, çalıştırdıkları bu insanlar adına utanç duymalıdır. Türk işçisi Anayasanın kendine tanıdığı örgütlenme ve emeğini koruma hakkını kullanarak bu sömürü düzenine karşı çıkmanın öncülüğünü yapmaktadır.

Demeçlerinde, konuşmalarında ikide bir emeğin kutsal olduğu gerçeğini tekrarlayan Belediye Başkanı, Ankara Belediyesi işyerlerinde çalışan binlerce kıdemli işçinin, fazla mesaileri, çocuk zamları, her türlü sosyal hakları da hesap edildikten sonra bile eline ayda 700-1200 lira arasında ücret geçtiğini, sözün kısası, Belediye işçilerinin günün hayat şartları içinde açlığa mahkum edildikleri gerçeğini saklamak için, "iki yıl sonra bir çöpcü bize ayda altı bin liraya mal olacak" yalanının ardına sığınmaktadır.

Devamı Sayfa 15'de

Genel-İş emek

TÜS

Eğitim seminerlerimiz devam ediyor

SEMİNERLER

MAHALLİ	TARİHİ	KONUŞMACI	KONUSU
Gaziantep	24-26.6.974	Osman Nuri Koçtürk	"İşçi ücretleri ve işçinin toplumdaki yeri."
		Ali Nejat Ölçen	"Halk sektörünün kuruluş ve amaçları ile çalıştırılması."
		M. Şükrü Koç	"Siyasal bilinçlenme."
		İlhami Soysal	"Ülkemizin sosyo-ekonomik sorunları ve sosyal güvenlik."
		Yücel Özkök	"Sendikal Eğitim, siyasal eylem ve genel eğitim sorunları."

YERİ: Belediye Nikah Salonu
Katılan Kursiyer Sayısı: Gaziantep, Adana, Mersin, Urfa, Malatya, İskenderun, Antakya ve Ceyhan'dan 110 kişi.

GAZİANTEP SEMİNERİNİ İZLEYEN ÜYELERİMİZ...

Antalya	1-3.7.974	Ali Nejat Ölçen	"Halk Sektörü."
		Doğan Öztunç	"Dünyada ve Türkiye'de sendikal hakların kazanılması, Türk-İş içinde sosyal demokrat hareketin oluşumu."
		İlhami Soysal	"İşçi sınıf bilinci. İşçilerin bilinçlenerek politik baskı grubu haline gelmeleri."
		Osman Nuri Koçtürk	Ücret, asgari ücret, sağlık, işverimi."

Katılan Kursiyer Sayısı: 55 kişi

İzmir	8-10.7.974	İlhami Soysal	Sosyal güvenlik ve yurt sorunları. Bankacılık vergi düzeni ve kredi dağılımı."
		M. Şükrü Koç	"Dünyada ve Türkiye'de sendikacılığın oluşumu ve karşılaştırılması ... Türk Sendikacılığında Sosyal Demokrat akım."

İsa Ayhan

ANTALYA SEMİNERİNE KATILAN KURSİYERLER GÖRÜLÜYORLAR.

	"İşçilerin eğitim sorunu. Halk Sektörü ve bu kuruluşta sendikalara düşen görevler."
M. Ali Sezer (Eğitim Uzmanı)	"Eğitimde fırsat eşitliği ve ülkemizin eğitim sorunu."
Osman Nuri Koçtürk	"İnsan ve makina gücü. Ücret, asgari ücret, beslenme ve beslenmenin ülke ekonomisine katkısı."
Mehmet Günhan (Eğitim Uzmanı)	"Türkiye'nin eğitim sorunu ve ülke eğitiminde sendika ve sendikacılara düşen görevler."

Katılan Kursiyer Sayısı: İzmir I, İzmir II, İzmir III, Aydın, Uşak, Nazilli, Ödemiş, Manisa'dan 113 kişi.

TOKAT KONFERANSINDAN ALINMIŞ BİR FOTOĞRAF...

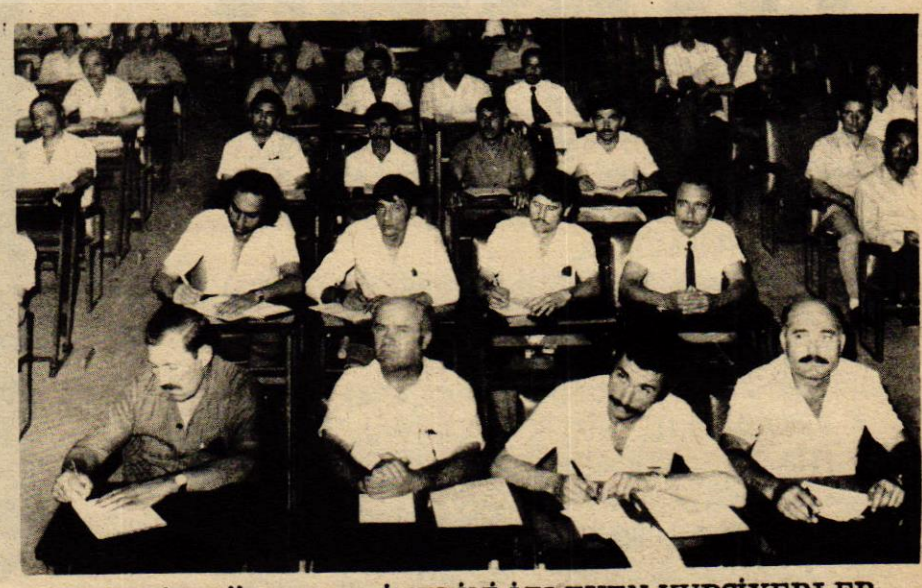

İZMİR BÖLGE SEMİNERİNİ İZLEYEN KURSİYERLER

TÜSTAV

KONFERANSLAR

MAHALLİ	TARİHİ	KONUŞMACI	KONUSU
Gaziantep	24.6.1974	Osman Nuri Koçtürk Ali Nejat Ölçen	"Beslenme ve İşçiler." "Halk Sektörünün oluşumu ve amaçları."

YERİ: Belkıs Düğün Salonu
Katılanların Sayısı: İşçi, öğretmen ve halktan oluşan 1000'i aşkın dinleyici üç saat süren ikili konferansı büyük bir ilgi ile izlemişlerdir.

Urfa	26.6.1974	Yücel Özkök	"Ülkemizde genel eğitim sorunu, sendikal ve siyasal eğitim."

YERİ: Urfa Kapalı Spor Salonu
Katılanların Sayısı: 200 kişi civarında.

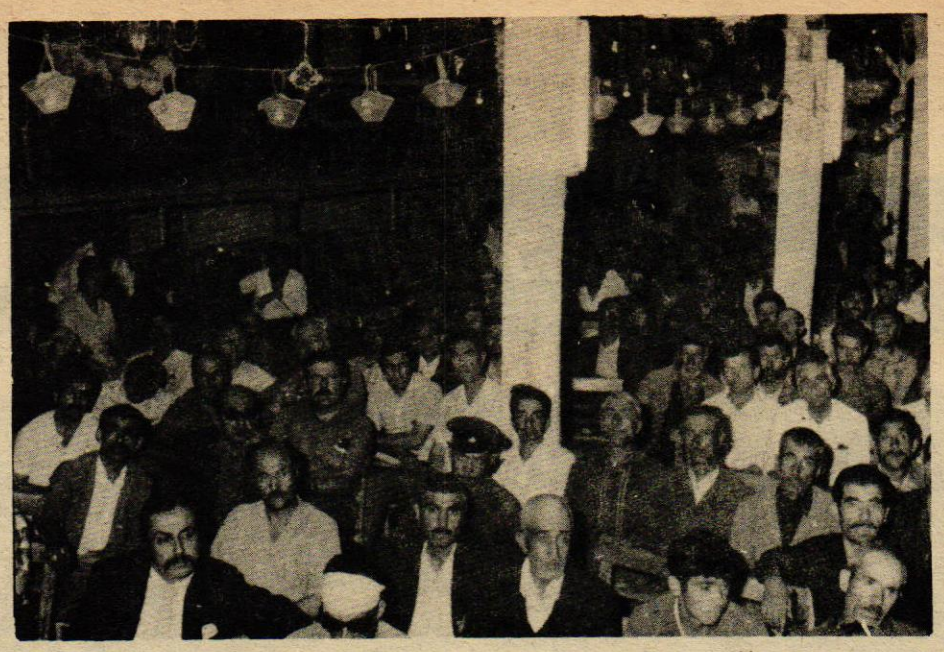

GAZİANTEP SEMİNERİNDEN BİR BAŞKA FOTOĞRAF...

DEVAMI VAR

SEMİNERLERDEN İZLENİMLER

İlhami SOYSAL

GAZİANTEP'TEN İZMİR'E

GENEL-İŞ SENDİKASI'nın üyeleri için düzenlediği 1974 Eğitim Seminerleri ve Konferanslarının ilk adımı, Mayıs ayının son günlerinde Diyarbakır'da yapılan YURT SORUNLARI semineri ile atılmıştı. O semineri Batman, Siirt, Mardin, Elazığ Konferansları izlemişti.

Seminer dizisinin ikinci adımı Erzurum'da atıldı. Erzurum Seminerini de Kars, Erzincan ve Trabzon Konferansları izledi.

Üçüncü adım Samsun Semineri idi. Onu da Çorum, Amasya, Tokat, Sivas Konferansları izledi.

Seminer dizisinin dördüncü adımı Ankara idi. Eğitim Kervanı 6350 kilometrelik bir tur yaptıktan sonra Ankara'ya gelmiş, Orta Anadolu bölgesi için bir seminer düzenlemişti. Bu semineri, Kırıkkaledeki bir Konferans izledi.

Güneydoğu Anadolu, Doğu Anadolu ve Doğu Karadeniz ile İç Anadoluyu tarayan bu seminer ve konferanslarla ilgili izlenimlerimizi GENEL-İŞ EMEK'in geçen sayısında dile getirmeye çalışmıştık.

O günden bu yana da Seminer'ler durmadı... Yer yer konuşmacı olarak bizim de katıldığımız bu seminerin ikinci bölümünün ilk adımı da, gene Güney Doğu Anadolunun bir başka büyük kentinde, Gaziantep'te atıldı.

Her bölge merkezinde düzenlenen seminer gibi, Gaziantep semineri de üç gün sürdü. Bu seminere de biz Şükrü Koçla birlikte Ankara'dan Adana'ya uçarak, oradan da 220 kilometre kara yolunu geçerek gidip katıldık. Eğitim Kervanının sürekli mensupları Yücel Özkök, Ahmet Bacaksız, Cengiz Kandiyeli ve bir noktadan sonra bu kervanın temel direği olmuş Doç. Dr. Osman Koçtürk çoktan Antep'te yer almış hazırlıklarını yapmışlardı.

Antep'te hava sıcak mı sıcaktı. Ama bu sıcaklığın yanında, seminere katılanların, sıcaklığı ve canlılığı öylesine yürek serinleticiydi ki, havanın sıcaklığını pek fazla hissetmedik bile. Biz seminere ikinci gün katılmıştık, seminere katılmak üzere Adana Hava alanına indiğimizde, seminerin ilk gün öğreticilerinden İstanbul Milletvekili Ali Nejat Ölçen Antep'ten gelmiş Ankara'ya dönmek için bizim ineceğimiz uçağı bekliyordu.

Gaziantep'te başlayan GENEL-İŞ SENDİKASI'nın eğitim seminerinin ikinci etabının ilk adımını, bölgenin Malatya, Urfa, Ceyhan kentlerinde yapılan konferanslar izledi.

Adana'da düzenlenen konferans içinse biz Adana'ya Ankara'dan ayrıca gidip geldik. Osman Koçtürk Hoca ile birlikte katıldığımız Adana Konferansı umduğumuzun çok üstünde bir ilgi doğurdu.

Sonra Eğitim Kervanı Adana'dan yola çıkıp, Akdeniz kıyılarını

kıyılarını izleyerek, Mersin'de de bir konferans düzenleyip Antalya'ya ulaştı. İkinci etabın ikinci seminer adımı Antalya'daydı. Antalya 'ya biz, gene Ankara'dan uçarak, İstanbul milletvekilleri, ve konferans konuşmacıları Ali Nejat Ölçen ve Doğan Öztunç'la katıldık. Antalya'da arada bir kaçamak denize bile girmek olanağını bulduğumuz ilk gün ve ikinci gün seminer çalışmalarından sonra, biz Ankara'ya dönerken, Osman Koçtürk Hoca nöbeti devralmak üzere Antalya'ya geliyordu.

Antalya'dan sonra kervan Denizli, Nazilli, Aydın'da konferanslar düzenleyerek, ikinci etabın üçüncü adımı olan İzmir bölge seminerine ulaştı. İzmir seminerindeki ilk günün ilk dersleri bize aitti. Fuardaki Belediye Meclisi toplantı salonunda yapılan seminerde ilk dersi biz verdik. Öğleden sonra da Aydın Milletvekilleri ve konuşmacılar İsa Ayhan ileŞükrü Koç daha ertesi gün, Eğitim Uzmanı M. Ali Sezer, DoçentDr. Osman Nuri Koçtürk, üçüncü gün de eğitim uzmanı Mehmet Günhan semineri sürdürdüler.

İzmir Seminerinin başladığı ilk gün, seminer çalışmalarının dışında, Genel -İş üyesi tüm işçilere ve kardeş sendikalar işçilerine açık bir büyük konferans İzmir Ticaret Lisesi salonunda verildi ki, burda binden fazla dinleyici vardı.

GENEL-İŞ'in Eğitim Kervanı, ilk etapta olduğu gibi, ikinci etapta da binlerce kilometre yol alarak, üye işçilerin bilinç düzeyini en üst duruma getirme çalışmalarını sürdürüp gidiyor. Bu gazete yayınlandığı zaman, Kervan, Bursa Seminerine başlamış olacak, Bursa'yı İstanbul semineri izleyecek. Arada konferanslar verilecek. Ve bu Kervan, 1974 yılı Türkiye turunu tamamlamış olacak. Ama bilinmelidir ki, işçi eğitimi sorunu hiç bitmeyecek. Belki yorulanlar, yarı yolda kalanlar nöbet değiştirenler olacak. Ama işçi sınıfı bilinçlenmeye devam edecek. Emeğinin karşılığını almak için sürdürülen kavga hiç bitmeyecek. Eğitim Kervanlarını Eğitim Kervanları izleyecek... İşçi sınıfının çıkarlarına karşı olanlar istedikleri kadar ürüsünler, Kervan yürüyecek... Atalarımız boşuna mı demişler, "it ürür kervan yürür"diye...

15 günün; içte ve dışta önemli OLAYLARI

Toprak altında 37 saat kaldıktan sonra, ölecekleri bir anda yaşadıkları tesbit edilerek kurtarılan işçiler.

Toprak altından ses gelince işçilerin ölmediği anlaşıldı

2 gün toprak altında kalan 5 işçi kurtarıldı

Zonguldak'ta 360 metre derinde öldükleri sanılan işçilerin göçük sırasında başka bir bölüme geçtikleri anlaşıldı.

Ereğli Kömür İşletmeleri Karadon Üretim Ocaklarında 1 Temmuz Pazartesi günü meydana gelen göçük sonunda toprak altında mahsur kalan ve hayatlarından ümit kesildiği için öldüğü bildirilen beş işçi 3 Temmuz Çarşamba günü saat 12.00'de sağ olarak kurtarılmışlardır.

41 saat gömülü kaldı

Göçüğün meydana geldiği 1 Temmuz Pazartesiyi salıya bağlayan gece saat 23.00'den 3 Temmuz Çarşamba sabahı saat 07.30'a kadar aralıksız sürdürülen kurtarma çalışmalarında, önce işçilerin ölmedikleri teknik elemanlar tarafından tesbit edilmiş ve kendileri ile haberleşme olanağı sağlanmıştır. İşçiler 3 Temmuz günü saat 12.00'de de 41 saat gömülü kaldıkları göçük altından çıkartılarak Ereğli Kömür İşletmesi Teşkilat Hastahanesi'nde tedavi altına alınmışlardır.

Hastahane yetkilileri göçük altından kurtarılan işçilerin sağlık durumlarının çok iyi olduğunu bildirmişlerdir.

Ereğli Kömür İşletmesi yetkilileri olayın kömür üretim bölgelerinde bugüne kadar meydana gelmiş en büyük göçük olduğunu belirtmişlerdir.

Çocuk parası konusunda Türklerin aleyhinde karar alınması üzerine

Yabancı işçiler Alman Hükümetini protesto ettiler..

Alman vergi reformu ve çocuk zamları kanun tasarılarında Ortak Pazar Ülkeleri dışındaki yabancı işçi çocuklarının ve bu arada Türklerin ayrıcalı işleme tabi tutulmaları, yabancı işçiler tarafından Bonn'da yapılan bir gösteri yürüşü ile protesto edilmiştir..

Şiddetli yağmura rağmen Türk, Yunan ve Yugoslav işçileri Bonn'daki gösteri yürüyüşünde ülkelerinde katan çocuklarının çocuk paralarından yararlanmamasını kınamışlar ve Alman Hükümetinin tutumunu eliştiren dövizler taşımışlardır.

Televizyonda konuşan, Bonn Büyükelçimiz Vahit Halefoğlu ise vergi reformu tasarısının bu şekliyle kanunlaşması halinde başta Türk işçilerinin büyük ölçüde mağdur olacaklarını söylemiş ve "Almanlarla aynı ölçüde vergi ödeyen Türk işçilerinin yeni reform kanunlarından eşit haklarla yararlanmaması adil bir yol değildir" demiştir.

İsviçre, işçi azlığından daha az büyüyecek

Bir araştırma raporunda, yıllardır Avrupa'nın en sağlam ekonomisine sahip olan İsviçre'nin yabancı işçi çalıştırmayı kısıtlaması yüzünden bir ekonomik yavaşlama dönemine gireceği belirtilmiştir.

İsviçre ekonomisinin geleceğini inceleyen rapora göre yabancı işçi sayısını yarı yarıya indirmek, İsviçre ekonomisi üzerine çok olumsuz bir etki yapacaktır. Raporda açıklanan rakamlara göre, halen 6.5 milyon nüfuslu İsviçre'de 1 milyon yabancı işçi çalışmaktadır. Ve İsviçre ekonomi sağlamlığını bunlar sayesinde kazanmıştır. İsviçre'de doğum oranı gittikçe düşmekte ve bu yüzden yerli işçi sayısı her yıl 200 bin kadar azalmaktadır. Daha şimdiden yaşları 60'ı geçip emekli olmuşların sayısı, yerli işçi sayısının bir katı olmuştur.

Raporda İsviçre'lilerin geleneksel yabancı düşmanlığından vazgeçip, daha çok yabancı işçi çalıştırmaya önem vermeleri salık verilmektedir.

4500 karton kaçak sigara ile yakalandı

Dört binbeş yüz karton yabancı menşeli sigara ile yakalanan Mehmet Karabaş adındaki şoför, "Biz ailece yabancı sigara tiryakisiyiz. Bu sigaraların hepsini bizim aile içecek" demiştir.

Urfa-Gaziantep Karayolunda jandarmalar tarafından yapılan arama sırasında 01.DP.970 plakalı taksinin içinde 4 bin beş yüz karton sigara bulunmuştur. Takriben 300 bin lira değerinde olan sigaralar gümrük memurluğuna teslim edilmiş arabanın şoförü olan Mehmet Karabaş ilk sorgusundan sonra tutuklanmıştır.

İDARECİLİK VE SENDİKACILIK

Mustafa SIĞAN

1 Temmuz 1974 tarihinde yayınlanmış bir bildiri geçti elimize. Kendisini işçi başkanı olarak zanneden bu kişi bildirisinde Metal işçilerinin hayatı ile ilgili, kendisine özgü düşüncelerini kusarken sağa ve sola çamur atmaktan da geri kalmamıştır.

Büyük bir örgütün başı olan ve kendisini dev aynasında gören bir kişinin maskesi söz konusu bildiri ile tamamen düşmüştür. Düşen maskenin altından kapkara bir yüz çıkmıştır ortaya...Öylesine kara, öylesine çarpık bir yüz ki, eline bir boya kutusu ile fırça alarak beyaza boyamaya kalkışsan gene de bu kapkaralığı ve çarpıklığı örtemezsin!..

SONUÇ NE OLACAKTIR ?

Bir zamanlar belli bir işkolunda faaliyet gösteren Ges-İş Sendikası varken, bu sendikanın karşısına Tes-İş Federasyonu'nu kurdurup, sonrada yaptığı bu çirkin oyunu ile ağlayacağı yerde iftihar etmiştir. Bütün bunlar yetmemiş gibi, bu çirkin hareketlerinden ders almamış gibi şimdi de kalkmış Metal işçilerine el atıp, dil uzatıp onları birbirine düşürmek istemektedir.

Tarafsız bir çalışma yapması gereken bu idareci, tam aksine Metal-İş gibi büyümesi lâzım gelen bir sendikayı siyasete alet ederek, işçiden yana olan gerçek sendikalardan koparak, zihniyeti belli olan paravan bir sendikaya geçirmek istemesi hiç te affedilecek bir olay değildir.

1972 yılında yapılan Türk-İş Genel Kurulunda alınan kararlardan bir tanesi 15 gün içinde yerine getirilmezse, genel grev ve gidilmesi ile ilgili idi. 7 ve 12 sayılı Kararnamelerle Türk Sendikacılık Hareketine gölge düşürülmek istenirken, Türk-İş Genel Başkanı daha iki sendikayı birbirine düşürmek sevdası peşinde koşmaktadır. Bu gibi ufak tefek ve Türk İşçi Hareketinin yararına değil, zararına olan icraatına son vererek, ekmeklerini alınterleri ile kazanan değerli işçilerin emekleri üzerine oynanmak istenen oyunlarla ilgilense daha iyi olur. Daha hangi sandalyede oturduğunu idrak edemeyen başkan, hata üstüne hata yapmaktan vaz geçemiyor. Alışkanlığından olsa gerek... 1950'lerin sloganları ile televizyonda yaptığı konuşmalarından ötürü kamuoyu önünde nasıl küçük düştüğünü ve asgari ücretlerle ilgili olarak verdiği beyanatlarla ne demek istediğini bilmeyen bay idareci, artık kendisine gelmeli, kim olduğunu bilmeli ve kendi kendini tanımalıdır.

Sözlerimi bir atasözü ile noktalamak isterim: "Öyle bir söz söyle ki, seni adam sansınlar, söz söylemesini bilmiyorsan, sükut et seni insan sansınlar" Bizim tavsiyemiz budur, bu olacaktır.

Söz söylemesini bilmiyorsan sus artık. Susmayacaksan öyle bir söz söyle ki, seni lider sansınlar...

EĞİTİM

Adana	29.6.1974	Osman Nuri Koçtürk	"İnsan gücü, makina gücü kaynakları. Azgari ücret konusu."
		İlhami Soysal	"Bankacılık, kredi dağılımındaki adaletsizlik."
		Yücel Özkök	"Eğitimde eşitsizlik ve işçilerin eğitimi."

YERİ: Belediye Tiyatro Salonu
Katılanların Sayısı: 500 kişi civarında.
Gördüklerimiz: Konferanstan sonra özellikle öğretmenler hoşnutluklarını belirterek, konuşmacıları TÖB-DER lokaline davet ettiler.

Konferansın başarılı olmasında, konuşmacıların yanısıra, Adana Şube Başkanımız Niyazi Yücesu'nun yakın ilgi ve samimi çabalarının etkisi açıkça görülüyordu.

Denizli	5.7.1974	Osman Nuri Koçtürk	"İnsan ve makina gücünün karşılaştırılması. Ücret, asgari ücretler, beslenme ve işçinin beslenmesinin yurt ekonomisine katkısı."

YERİ: Belediye Nikah Salonu
Katılanların Sayısı: 250 kişi civarında.
Gördüklerimiz: Toplantıya katılan Denizli Belediye Başkanı Hasan Gönüllü, bir konuşma yaparak, eğitim sorununa ve bu soruna Genel-İş Sendikasının gösterdiği titizliğin takdirle karşılanmasının görülen bir gerçek olduğuna değinmiştir.

Aydın	7.7.1974	M. Şükrü Koç	"Türkiye'de sendikalizmin doğuşu, Sendikalar ve partiler, asgari ücret ve çalışma hayatı. Milli gelir dağılımındaki eşitsizlik."
		İsa Ayhan	"Halk Sektörü girişimlerinde sendikalara düşen görevler. Sendikalar ve işçi eğitimi."

YERİ: Belediye Toplantı Salonu
Katılanların Sayısı: 200 kişi civarında.

İzmir	8.7.1974	İsa Ayhan	"Halk Sektörü girişimleri ve sendikalara düşen görevler."
		M. Şükrü Koç	"Dünyada ve Türkiye'de sendikalizmin doğuşu."

YERİ: İzmir Ticaret Lisesi.
Katılanların Sayısı: 1000 kişinin üzerinde.

TEŞEKKÜR

Kızımız Ayla Sığan'ın hastalığı esnasında gerekli ihtimamı göstererek, başarılı bir ameliyatla sağlığına kavuşması için yardımlarını esirgemeyen Sosyal Sigortalar Kurumu Ankara Dışkapı Hastahanesi Başhekimi

Op. Dr. Nedim CANER

olmak üzere

Op. Dr. İbrahim TUĞCU

ve

As. Dr. Turgut ARKAN

ile

Servisin Hemşire, Hastabakıcı ve Hademelerine candan teşekkürü borç biliriz.

MUSTAFA SIĞAN

TÜSTAV

① Şehirlerarası Otobüs Terminali önünde Grev Gözcülüğü yapan işçi kardeşlerimiz...

② Grevimiz genellikle neşeli bir hava içinde geçti.. Fotoğraf , greve katılan üyelerimiz eğlenirken...

③ Grevin başladığı saatte Terminal önünde barikat kuran işçi ve yöneticilerden bir grup...

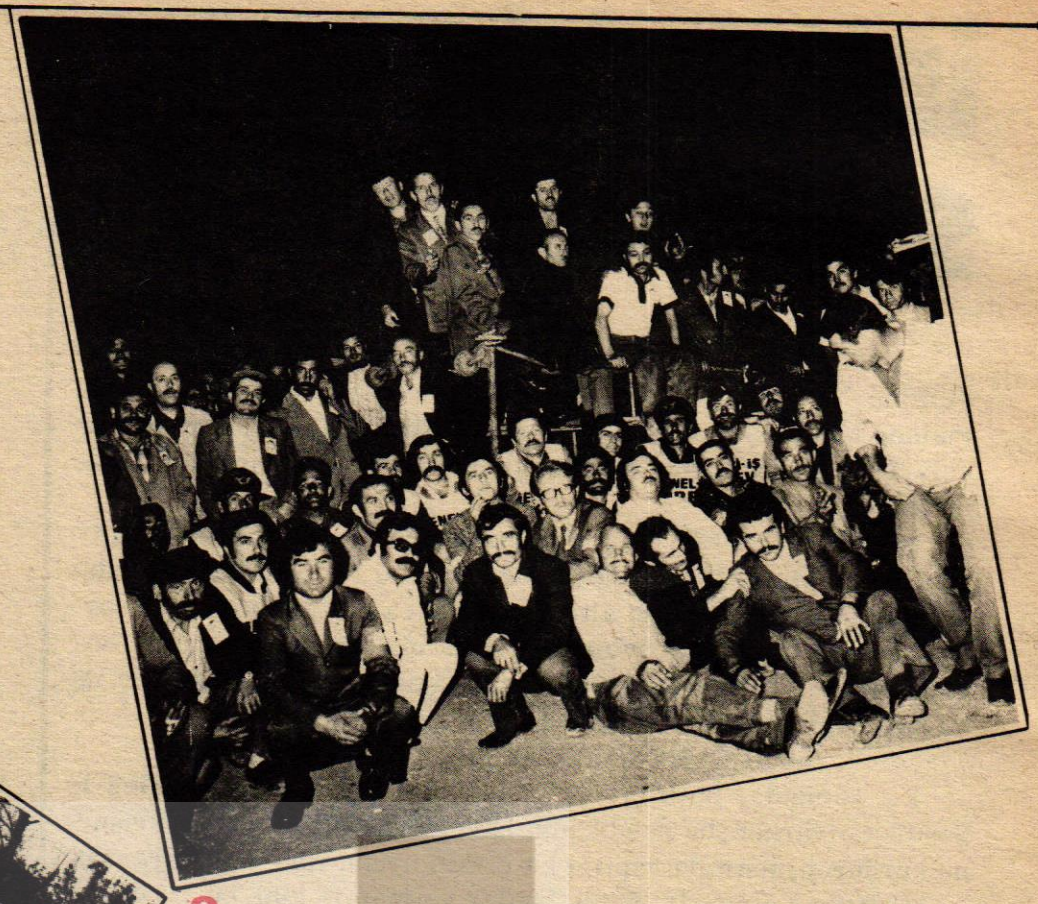

6641 İşçi bir yumruk gibi kardeşi kardeşe vurdurmak isteyen düşüncenin üstüne indi...

Toplu sözleşme görüşmelerinin uzun süreden beri devam etmesine karşın, Ankara Belediyesi ile sendikamız arasında anlaşma sağlanamamış ve konu Uzlaştırma Kuruluna götürülmüştü. Uzlaştırma Kurulunun verdiği karar Sendikamız tarafından olumlu karşılanırken, İşveren Belediye yetkililerince kabul edilmemiştir. Uzlaştırma Kurulunun kararınıda kabul etmeyen Ankara Belediyesinde 11 Temmuz 1974 Perşembe sabahı saat 04.00'den itibaren GREV uygulanmasına başlanmıştır.

Grev uygulamasının başlamasından önce, bütün yasal işlemlerin tamamlanması ile Grev uygulaması kesinleşmiş ve Grevin başlayacağı saatten bir kaç saat önce Sendikamız Genel Merkezinde Belediye Başkanı ile Genel Başkanımız Abdullah Baştürk ve diğer yetkililer arasında 5 saat süren görüşme sonucu da anlaşma sağlanamayınca Grev yukarıda belirtilen gün ve tarihte başlamıştır.

OLAYLAR BAŞLIYOR

Grevin başlama saatinden itibaren grev merkezi olarak saptanan Şehirlerarası Otobüs Terminali önüne toplum polisi gelmiş ve terminale arabaları sokmayan grevci işçi kardeşlerimizin kurdukları barikatı kaldırmaya çalışmışlardır. Barikatın kaldırılmasına karşı çıkan işçilerle polis arasında yer yer tartışmalar çıkmış ve tartışmalar giderek yoğun bir hal alarak çatışmaya dönüşmüştür. İşveren Belediyenin işçi kardeşlerimize karın doyurmaları ve bugünki hayat pahalılığı karşısında ezilmemeleri için, sendikamızca istenen haklarını yasal sınırların dışına çıkmadan istemelerine karşılık, yasalardan uzak bir davranış içinde barikatın kaldırılması ve grevin kırılması için verilen emirler işçiler tarafından büyük bir tepki ile karşılanmıştır. Bu arada işçi kardeşlerimizle polisler arasındaki çatışma yumruklaşmaya yönelmiş ve bazı işçi kardeşlerimiz coplanmıştır. Bu da yetmemiş gibi bazı üyelerimiz polis tarafından gözaltına alınmıştır. Ancak gerek işçilerin direnmesi, gerekse olayların yatışmasından sonra gözaltına alınan arkadaşlarımız serbest bırakılmışlardır.

İKİNCİ ÇATIŞMA

Grevin normal olarak yürüdüğü bir sırada Emniyet yetkilileri yeniden barikatın kanunsuz olduğunu ileri sürerek, kaldırılmasını istemişlerdir. Grev görevlileri ve Grev Komitesi barikatın kaldırılamayacağını grev yerine gelmiş olan Emniyet Müdür Muavini'ne bildirmişlerdir. Bu arada Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş ile Emniyet Müdür Muavini Nazmi Özbilen arasında görüşme başlamış ve barikatın kaldırılması, yasalara aykırı olduğu Andaş'a bildirilmiştir. Andaş, grevimizin yasalar çerçevesinde olduğunu söyleyerek barikatın kaldırılmayacağını tekrarlamış ve sorumluluğu üzerine aldığını

- işçilerle polis çatıştı
- ankara çöpten geçilmiyor
- tüm yurttan gelen otobüsler yolcularını dışarda indirip bindiriyorlar
- grevimiz halk tarafından destekleniyor

GÜÇLÜYÜZ.. ÇÜNKÜ BİLİNCLİYİZ!..

grafik stüdyo S 12 05 56 - ankara

...lemiştir. Bunun üzerine Er... Andaş, 2. nci Şube Başka...nız İsmail Önal ve 2.nci Şu... Sekreterimiz Ömer Çiftçi' ... arabalara götürülmesi em...i vermiştir.

Bu emir üzerine polisler ... geçen yöneticilerimizi a...alara götürmek için dav...ınca, işçilerle polis arasın... yeniden tartışmalar başla...tır. Şehirlerarası Otobüs ...minaline çok yakın olan ...ediye Fen ve Temizlik Mü...lüklerindeki işçilerimiz o... öğrenince topluca olay ...ine hareket etmişler ve bir ...la terminalin önü karışmış, ...is cop kullanmıştır. Polisin ... kullandığını gören işçi...ellerine geçirdikleri sopa...a karşılık vermeye kalkış...larsa da görevli işçiler ta...ndan güçlükle yatıştırıl...lardır. Bu arada polisler ta...ndan gözaltına alınan Ge... Başkan Vekillerimizden Er... Andaş, 2. nci Şube Başka...ız İsmali Önal, Terminal ... Temsilcimiz Bayram Bulut ...ki görevli arkadaşımız po...arabalarına götürülmüşler...

...BAŞTÜRK GREV MAHAL...IDE

Olayların devam ettiği ...polis tarafından götürülen ...adaşlarımızın geri verilme...onusunda yapılan tartış...ar sırasında Genel Başka...ız Abdullah Baştürk grev ...ne gelmiş ve Emniyet Mü... ile bir süre görüşmüş...ir. Baştürk'ün geldiğini öğ...en 5 bin işçi kardeşimiz ...ağızdan "Baştürk. Baştürk. ...ürk." diye tempo tutmuş...ır. Baştürk'le Emniyet Mü... arasında yapılan görüş...en sonra anlaşma sağlan...ve terminale arabaların ...emesi şartı ile barikat ...arılmıştır. Anlaşmadan son...özaltına alınan arkadaş...ız da serbest bırakılmış...ır. Olaylarda üç işçi iki ... çeşitli yerlerinden ha...larak yaralanmışlardır. ...meklerini alınteri ile ka...ın değerli işçi kardeş...iz, GENEL-İŞ Ankara'da ...lan bu grev ile gücünü ...ez daha göstermiştir. Ve ...çi üyelerinin haklarını ...olarak alıncaya kadar ...işe devam edecektir.

...GÜÇLÜYÜZ... ÇÜNKÜ ...NÇLİYİZ...

Grev Gözcüleri, Park ve Bahçeler Müdürlüğü önünde nöbet tutarlarken...

GREV
NEDENİYLE KAMUOYUNA AÇIKLAMA

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI (GENEL-İŞ), Ankara Belediyesi sınırları içinde, İşveren Belediyeye karşı, 11 Temmuz 1974 perşembe sabahı saat 04.00'den başlıyarak bir grev uygulamasına başlamıştır.

Ankara Belediyesinin Fen İşleri Müdürlüğü, Ambar Numerataj, trafik, yapı, harita, teknik, muamelat, muhasebe, yol, otopark, tamirhane, asvalt, kanal, taşocağı, buz santiyesi, yapı kontrol, şehiriçi otopark ve şehiriçi takip hizmetleri ile Park ve Bahçeler Müdürlüğü, Veteriner İşleri, Sosyal Konutlar, Gecekondu Önleme Bölgeleri, Gençlik Parkı, Toptancı Hali, Mezarlıklar Müdürlüğü, Tebirhane işyerleriyle, Ankara Belediyesinin tüm temizlik hizmetlerinde ve Şehirlerarası otobüs terminalinde çalışan 664 işçimizin katıldığı bu grev, üzülerek belirtelim ki, sayın Ankara Halkının en hayati hizmetlerinin aksamasına ve durmasına neden olacaktır.

Ancak, hemen belirtelim ki, GENEL-İŞ'in alıp uygulama zorunda kaldığı bu grevin asıl yaratıcısı, sendika ve işçiler değil, tam bir uyuşmazlık yaratmada kararlı görünen ve uzlaşmaz tutumuyla bu grevi körükleyen ANKARA BELEDİYESİ YÖNETİCİLERİ'dir.

GENEL-İŞ'in işçi sınıfının yararına ve demokratik ilkelere bağlı kalarak başlattığı bu GREV, bilinmelidir ki, işçinin alınterinin gerçek değerini almasını, emeğin hakkının korunmasını istemekten başka hiç bir amaç gütmemektedir.

İşveren Belediye'nin Toplu Sözleşme görüşmelerinde UZLAŞMAZ bir tutum takınması, işçiler adına Sendikadan gelen isteklerin tümüne karşı çıkması, daha önceki işyeri ve işkolu sözleşmelerindeki kazanılmış haklarda bile geriye dönüşler istemesi, durmadan yükselen hayat pahalılığı karşısında, İşçinin hayat şartlarını iyileştirilmesi için istenen zamlara karşılık 1 liralık, 2 liralık ve iki yılda 3 liralık hiç bir şekilde ciddiye alınamayacak rakkamlarla karşımıza çıkması, işyerlerindeki güvensizlik ve iş güvensizliğiyle dengesizliği ıslah yolunda en ufak bir adım atmaması, bu GREV'in yapılmasını bir zorunluluk haline getirmiştir.

Grev uygulamasının başladığını açıklarken, sayın Ankara halkına hemen duyurmak isteriz ki, camiler ve okullar gibi hizmet yerlerinin, birer milli servet olan parkların ve bahçelerin grev süresince kirlenip harap olmaması için gerekli bütün tedbirler alınmıştır. Bunun ötesinde tümden duracak öteki belediye hizmetleri, süpürülüp onarılmayacak yollar, toplanmayan çöpler ve aksayacak belediye hizmetleri de, Ankara'daki İşveren Belediyeye, işçi haklarına karşı çıkmanın yersizliğini anlatmaya yetmezse, bilinmelidir ki, yasal haklar sonuna kadar kullanılacaktır. Ayrıca Belediye'yi yönettiklerini iddia edenler, yasalara ve işçi haklarına saygılı olmamakta ısrar ederlerse, kademeli olarak grevin yasaklanmadığı Elektrik, Gaz, Otobüs işletmeleriyle Sular İdaresi'nde de alınan grev kararlarımızı uygulamak mecburiyetinde kalacağız.

Sayın Ankara Halkından, bizi bu greve zorlayan Ankara Belediyesinin gerçeği göremeyen sorumluları adına özür diler, Grevimizin anlayışla ve hatta yürekten desteklenerek karşılanacağını umduğumuzu belirtmek isteriz.

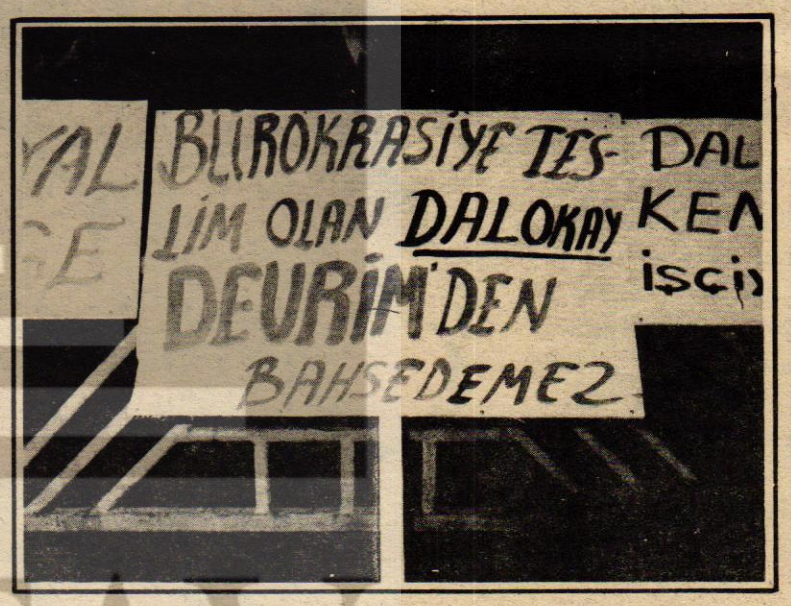

Grevci işçi ve yöneticiler objektif karşısında..

Belediye Fen İşleri Müdürlüğü önünde davulzurna eşliğinde eğlenen grevci işçiler...

Greve katılarak, saatlerce güneş altında emeğinin gerçek değerinin alınmasını bekleyen bu yaşlı üyemiz, katıksız ekmeği ile karnını doyurmaya çalışırken...

Şehirlerarası Otobüs Terminali önünde, Grevci işçi kardeşlerini tebrik, taktir ve destek için gelen Sendikamız Genel Merkez personeli, grevci işçi kardeşleriyle...

Misket oynayan bir grup grevci kardeşimiz. Sendikam hakkımı alacaktır dercesine emin ve mutlu...

Zaman zaman işçilerle polis arasında tartışmalar oldu. Fotoğraf, büyümek üzere olan bir tartışma sırasında çekilmiştir...

Şehirlerarası Otobüs Terminali, Grev günleri böyle bomboştu...

Fen İşleri Müdürlüğü önünde GREV GÖZCÜLÜĞÜ yapan işçi kardeşlerimiz, diğer grevci işçilerle toplu halde...

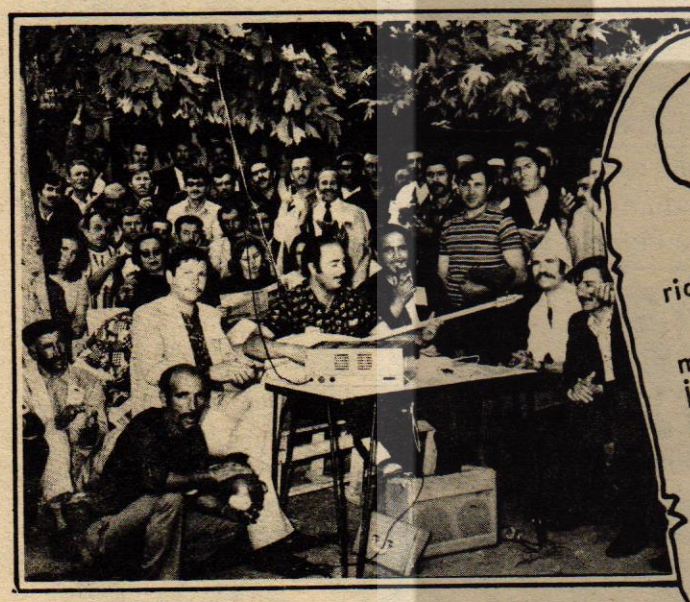

Grevci işçiler Sazlı-sözlü eğlenirken...

Terminal önünde grevci işçilerimiz...

Şehirlerarası Otobüs Terminali önünde grev gözcüsü, görevli ve grevci işçilerle halkımızdan bir grup...

NİÇİN GREV?..

Genel-İş Sendikası, Ankara Belediyesine bağlı 27 iş yerinde bir greve gitmek durumunda kalmıştır.

Bilindiği gibi grev, işçi sınıfının, sınıfsal haklarını korumak ve savunmak için kullanabildiği en son ve etkili silahıdır. İşveren Ankara Belediyesine karşı, 6641 üyesiyle GENEL-İŞ SENDİKASI'nı böylesine bir silahı kullanmaya zorlayan nedenler gayet açıktır ve şöylece sıralanabilir:

Ankara Belediyesi işyerlerinde çalışan işçilerin bir toplu sözleşmeye bağlanabilmesi için GENEL-İŞ SENDİKASI ile Belediye Başkanlığı yetkilileri üç aya yaklaşan bir süre pazarlık etmişlerdir. Toplu sözleşme görüşmeleri Belediyenin uzlaşmaz tutumu ve hatta daha önce Sendika tarafından alınmış ve uygulamada olan bazı sendikal hakları geri almaya kalkışmak gibi akla sığmaz istekleri, görüşmeleri bir çıkmaza itmiştir. Bu durumda, yasal yollardan Uzlaşma Kuruluna gidilmiş, bu kurul, tarafları anlaştırabilmek için önerilerde bulunmuştur. Ne var ki Ankara Belediyesi yöneticileri, Uzlaşma Kurulu kararlarınıda kabul etmemişlerdir.

Bu davranış ve emeğin değerini vermemedeki direnişkarşısında, GENEL-İŞ SENDİKASI, varabileceği en son karara varmış, greve gitmiştir.

GENEL-İŞ, Ankara Belediyesi işyerlerinde çalışan üyesi işçilerin haklarını korumak için aldığı bu kararda, üyelerinin desteğini, grevin, başlatıldığı andan itibaren 6641 işçisinin sıkılmış bir yumruk gibi kenetlenmesini görmenin kıvancı içindedir.

Türkiyede, üyesi işçilerini eğitip bilinçlendirme çabalarını en sürekli olarak yürütmüş, sonunda da bu çabalarının meyvalarını derlemeye başlamış bir sosyal demokrat sendika olarak GENEL-İŞ, en uç noktadaki üyesinden en üst kademedeki yöneticisine kadar, işçi sınıfının çıkarlarının ve haklarının bir zerresini bile hiç bir işverene kaptırmamanın mücadelesini vermektedir elbette ki örnek olacaktı... İşte Ankara Belediyesi işverenine karşı başlatılmış olan grev de, bu kutsal kavganın işçi sınıfın haklarını yasal ve demokratik yoldan alma savaşının sadece bir safhasıdır.

Her geçen gün bir çığ gibi büyüyen hayat pahalılığı karşısında, ücretlerin fiyatlardan önde gitmesi gerektiği gerçeğinin Başbakan sayın Ecevit tarafından bile ifade edildiği bir dönemde, en ılımlı zam isteklerini bile "olmaz" diye karşılayabilen bir Belediye yöneticilerine karşı başlatılmış bu grev, bilinmelidir ki, işçi istekleri son dirhemine kadar karşılanıncaya kadar sürdürülecek, ve emeğin hakkını alması kavgası mutlaka başarıya ulaşacaktır.

Bunu bilmeyenler, bunu idrak edemeyenler anlasın...

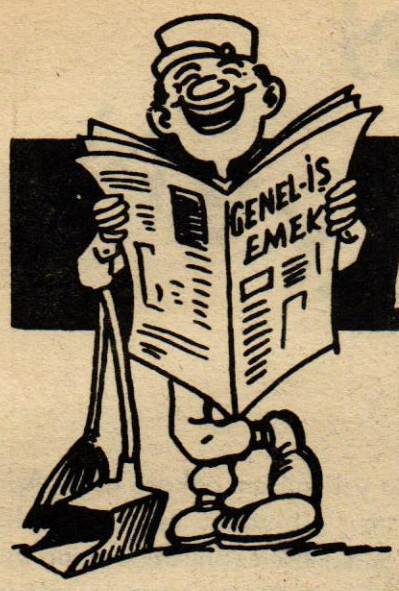

MİZAH ...!

BİZ BORÇ ETMEYİ BİLİRİZ

— Bizim esnafa ne kadar borcumuz var? Vekilharç onu biz bilmeyiz.
— Ya neyi biliriz?
— Yalnıç borç etmeyi, miktarını alacaklılar düşünsün.

— Hocam, böyle erkenden nereye gidiyorsun?..
— Bayram namazına!..
— Ayol bugün daha Ramazanın biri...
— İlâhi yavrum, altımda bu eşek varken otuz günde camiye varabilirsem ne devlet!.. (23 Şubat 1928 — Akbaba)

Kabahat kimde?

Yargıç sanığa sordu:
— Seni buraya getiren nedir?
— İki polis...
— Biliyorum. Suçun da gece yarısı gürültü çıkarmakmış.
— Olabilir. Zira polisler bana öyle bağırdılar ki, çevrenin rahatsız olmaması mümkün değildi!

Sevimli doktor

Bir toplantıda konuşuluyordu. Ünlü bir doktor gururla:
— Hastalarım beni çok severler, dedi. Bununla iftihar ediyorum.
Dinleyenler arasından biri söze karıştı:
— Tabii dostum ona ne şüphe. Sevmek şöyle dursun, uğruna can verenler bile çok!...

Yardım

Zengin kadının kapısını çalan adam, acıklı bir sesle:
— Sizi rahatsız ettim madam, dedi, az ilerde harap bir ev var... O viranede tam on çocuk, fakir ana babaları ile büyük bir sefalet içinde yaşıyorlar... Borçlarını ödemek için onlara biraz yardım eder misiniz diye soracaktım...
Zengin kadın, bu sözler karşısında duygulanarak:
— Anlattıklarınız çok üzücü, dedi. Fakat siz kimsiniz?
— Ben mi? Ben... o fakir ailenin oturduğu evin sahibiyim!...

Dana kızartması

Dört yaşındaki Bob son derece kaprisli bir çocuktu. Yemeklerini binbir zorlukla yerdi. Hele dana kızartmasından nefret ederdi. O gün yine etini yememekte ısrar ediyordu. Annesi:
— Etini yemezsen devi çağırırım, diye bağırdı.
Bob neşeyle:
— Çok iyi olur, dedi. Eti deve yediririm!...

ATASÖZÜ

Öğretmen sınıfta «Ayağını yorganına göre uzat» atasözünü açıklamak ister ve bu maksatla sınıfa sorar:
— Çocuklar, bu sözü kim açıklamak istiyor?
Sınıfta parmaklar havaya kalkar. Öğretmen, parmak kaldıran çocukları teker teker dinler.
Birinci çocuk:
— Efendım, yorgan küçük olursa ayağımız dışarda kalır, üşürüz.
İkinci çocuk:
— Efendim, yorgan küçük olursa ayağımız dışarıda kalır ve üstüne basarlar.
Üçüncü çocuk:
— Efendim, yorgan küçük olursa ayağımız dışarıda kalır ve o zaman da ayağımızı gıdıklarlar... demez mi?!.

Keklik

Marius'la Olive ava çıkmışlar. dı. Çok yakınlarından bir keklik geçti.
— Çeksene silâhını! diye Olive bağırdı.
— Olmaz, dedi Marius.
— Niçin?
— Çok ağır uçuyor...
— Daha iyi ya... Vurma şansın daha çoktu...
— Fakat uçuşu beni kuşkulandırdı.
— Ne gibi?
— Galiba çok yaşlı...

Örnek damat

Adam bir toplantıda damadını öğüyordu:
— Damadımın bir eşi daha yoktur, ne içki içmesini bilir, ne kumar oynamasını...
Dinleyenlerden biri dayanamadı:
— İyi ama, dedi, ne zaman size uğrasam, onu ya içerken, ya da kumar oynarken buluyorum!
Kayınpeder atıldı:
— Masadan kalkmadığına bakmayın siz. Bu konulardaki cahilliğini kendi de bildiği için eksikligini gidermeye çalışıyor!...

Yamyamlar arasında

Yamyamlar öğle yemeğindeydiler. Anne, küçük oğluna:
— Sana kaç kere tembih ettim, diye söylendi, terbiyeli çocuklar, ağızlarında biri varken konuşmazlar!...

Akıllı yaratık

Sirkin yanından geçerken fillere yemek veren hayvan bakıcısına sokulan adam:
— Filler için çok akıllı hayvanlar derler, doğru mu? diye sordu.
— Evet, dedi bakıcı. Bakın meselâ şu büyük file ben yirmi kişinin işini yaptırabilirim.
Adam omuzlarını kaldırarak:
— Hadi canım, dedi. Akıllı bir yaratık angaryaya katlanır mı?

Balık

Tembel bir memur, bir yolunu bulup hastaneye girmeyi sağlamıştı. Sekiz gün rahat rahat yattı orada. Sonra onu muayene eden nöbetçi doktor:
— İyileştin artık, dedi. Hattâ bugün yemek bile yiyeceksin. Balık sever misin?
— Bayılırım doktor.
Bunun üzerine doktor, yanında duran hemşireye döndü:
— Hemşire, lûtfen ona derhal bir kaşık balık yağı içiriniz.

Yüzme dersi

Saf bir adam yüzme havuzunun yüzme öğretmenine gelerek:
— Yüzme dersi almak istiyorum, dedi.
Öğretmen hayretle sordu:
— Ama ben sizi tanıdım, siz geçen sene yüzme dersi almış ve yümeyi öğrenmiştiniz, öyle değil mi?...
Adam cevap verdi:
— Orası doğru, ama bakalım bu sene geçen seneden daha çabuk mu öğreneceğim diye merak ediyorum da...

— Pahalılık dünyada hızla artıyor. —

BİLMİŞGİLLER AİLESİ

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Oktay AKBAL

dağınık anılar

GÜNLERDEN beri karla karışık pis bir yağmur yağıyordu. Büyük odanın sıcak havasında, sedirlerin üstünde akşama kadar oturuyor, radyoyu karıştırıyor, dergileri okuyor, hayaller kuruyordum. Babamın getirdiği gazetelerde hep Habeşistan konusu, Haile Selase'nin, Mussolini'nin, Hitler'in boy boy resimleri. İlk sınır çarpışmaları. Yunanistan 'da Venizeloscuların isyanı. Siyasetten usanınca spor sütunlarına geçiyorum: Fener 4, Galatasaray 0... Sonra sinemalar: Tangolita, Gita, Alpar Hans Jaray... Marlene'in Kızıl Kraliçesi. Bu havada ne güzel film seyredilir! Kimbilir Şehzadebaşı sinemalarında neler var, nasıl kalabalıktır bayram günü gibi... Yok ortalıkta grip salgını varmış, okullar tatil edilmişmiş bu yüzden; aldıran kim! Sokağın taşları çamur içinde. Tatarların penceresine bakıyorum, kimse yok. Kimbilir Süheyla nerde şimdi? Çıkagelseydi bugün. Ama daha çok Laleli apartımanlarını düşünüyorum. Hastalık salgınına rağmen o koridorlarda çeşit çeşit oyunlar oynanır gene de... Ya cami avlusu! Günleri sayıyorum. Üç koca gün daha var. Ah, şu yağmur bir dinse, fırlasam, arka mahalleye doğru, yıkık okulun bahçesindeki dostlarımı bulsam...

Soba çıtır çıtır yanıyor. Annem mutfakta. Koca ev ıssız. Evi dolaşıyorum. Misafir odası, sandık odası, yemek odası, yatak odaları. Duvarda hep bildik resimler. İşte bir fotoğraf, kardeşlerimle ben. Sahir daha çocuk, ben kısacık pantolonumla, Semih her zamanki gibi kendinden emin öyle bir kurulmuş ki! Mutfağa dalıp kaçıveriyorum bahçe kapısından. Yağmur biraz hafifledi. Ortalık loş ama. Gökyüzü kapanık. Bütün evlerin pencereleri örtük. Sokak yağmur bekliyor. Su boruları yeniden boşanmaya hazır. Tatarların evi önündeki oluğun altına kocaman bir teneke konmuş. Ama bana, bulutlara, şu gözle görünür kasvetli, sıkıntılı havaya rağmen yağmur yağamaz gibi geliyordu. Caddeye doğru inen yolu tuttum. Bozacının önünden geçtim. Ak sakallı ihtiyar her zamanki yerinde. Tarçınlı, leblebili boza bardaklarını dikenler var. Yıkık okulun bahçesi göründü. Duvarları aşar geçerdik. Çok defa bize hayli uzak olan bu mahalleye gitmekten çekinirdim. Okulun tam karşısındaki ufacık ahşap evde oturan dört kız kardeşle dost olmuştum. En büyükleri şişman mı şişmandı. Küçükleri de bacak kadardı. Beni görür görmez sokağa fırlarlardı. İkisi de okula gidiyorlardı. Biri benim kadardı, o şişman olanı. Bahçeye geçerdik. Bir toparı vardı. Getirirler, oynardık. Ta mahallenin azılı erkek çocukları tehdit edici tavırlarla yanımıza sokuluncaya kadar. Kızlar o erkek çocukları sevmezlerdi. Topu aldıkları gibi kaçıverirlerdi. Ben de eve dönerdim. Ama bahçe bomboş şimdi. Duvara tırmanıp bir taşa oturdum. Yoldan geçenler sağa sola bakmadan yürüyorlardı.

Fethiye göründü. Bahçeye geçtik. "Nuriye hastalandı dedi, annem bizi de bırakmıyor dışarı" Geri döndü. Öteden birkaç çocuk belirdi. Bahçeye girdiler. Ayak yaptılar. İki takım kurdular, maç başladı. Birini bile tanımıyordum. Ne güzel kurtarıyordu kısa boylu kalecileri! İçim sıkıldı. Ne boş şeydi şu yaşam! Zaman ne geçmek bilmez şeydi! Sokağa indim. Yanıma gelen topa bir şut çektim, kaleciye yolladım. Bozacıya doğru koştum. Vitrinleri tertemiz parlıyor. Leblebiciden elek sesi geliyor. Zaten bu köşede sabahtan akşama kadar yalnız bu ses duyulur. Beş kuruşluk aldım, cebime bir sıcaklık doluverdi. İçim de ısındı, hayallerim de. Köşedeki lise birden boşandı. Telaşlı canlı bir kalabalıkla sokak taştı. İtişen, koşuşan, çantalarını birbirine çarpan, uğultulu bir kalabalık. Bilmem beni de bu kapıdan girecek miyim bir gün? Aralarında tanıdıklarım var. Küçük ağabeyimin iki arkadaşı. Yaklaştılar "Ağabeyin gelmeyecek mi mektebe." Aralarında gülüştüler. Biri "Bu yıl sağlam çakar" dedi. Aşağı yola saptılar. Leblebileri unutmuş gibiydim. Ben de o lise öğrencileri arasına katıldım. Sanki bir cebir sınavından yeni sıyrılmıştım. Ya da, karne almış eve dönüyordum. İçimde ne olduğu belirsiz duygular birikmişti. Gökyüzünde karanlık bulutlar. Kaldırımları bir kasvet bastı.

Dar bir sokağa giriyorum. Bu, benim sokaklarımdan. Bir avuç leblebi beni uzaklara götürüyor. Böyle bir akşam üstü birbirimize leblebiler fırlatarak ağabeyimle geçişimizi. O zamanlar Süheyla'nın burada oturan bir arkadaşı vardı. Şu ahşap evin üst katında. Yeşil gözleri kocaman kocaman bakan bir kızdı. Babası ne iş yaprdı bilmem, ama epey yoksulsuldular. Leyla'yı ilk defa Süheyla'ların evinde gördüm. Soluk bir önlük vardı sırtında, ders çalışıyorlardı. İkiside aynı okula gidiyordu, benden bir sınıf aşağı idiler. Süheyla' nın tembel, şımarık olmasına karşılık, Leyla birincisiydi sınıfın Ona ders öğretirdi. O gün Leyla ile biraz konuştum. Derslerine yardım ettim. Leyla beni tanıyormuş evlerinin önünden geçerken görmüş. Yaşından daha olgundu. On iki yaşında bir kıza benzemiyordu hiç. Okuduğu dergilerden, gördüğü bir iki filmden söz açtı. Sonra ikisi de 23 Nisan için hazırlanan töreni anlattılar. Okulda büyük bir temsil verilecekti. Veliler gelecekti hep. Leyla piyesin baş rolündeydi. Kara Fatma'yı oynayacaktı... Şimdiden ezberlemişti bile. Süheyla onun bir an önce gitmesini istiyordu. O da gitmek... Pörsümüş çantası ona ablasından kaldığını belli ediyordu. Kitaplarını topladı. Bahçeye çıkıp bizden ayrıldı. Saçları rüzgarda uçuşa uçuşa gitti. Süheyla ardından: "Ne ibret şey değil mi? dedi. Ama işime yarıyor. Sınavlarda kopya verir, ödevlerimi hazırlar. Babası dün gelmiş babama, ablası için fabrikada bir iş istemiş."

Leyla o günden sonra aklımdan çıkmamıştı. Gece hep onu düşündüm, okula giderken de. Onu görmek o kadar zordu ki! Zaten sokağa bakan pencereler konuk odasınınkilerdi. Leyla arka odada oturuyordu. Olsun onun yakınından geçmek de hoşuma gidiyordu. Yolumu bilerek uzatıyordum. Süheyla önce işin farkına varmadı. Okulu yakında olduğu için benden önce mahalleye gelir, köşe penceresine geçer, gelip gideni seyrederdi. Boyuna birşeyler atıştırır, annesinin hazırladığı reçelli sandviçi pencere önünde iştahla ısırırdı. Sanki beni beklermiş gibi gelirdi bana. Bilmem mahallenin başka çocukları da böyle sanmışlar mıdır? Onu her akşam orada görmek, güldüğünü, bana baktığını, yolumu gözlediğini sanmak, alaca karanlıkta uzun kumral saçlarını, ışıltılı gözlerini seçmek içime bir hoşluk verirdi. Ama Leyla daha ağır bastı. Onu görmesem de sokağından geçmeden duramıyordum.

Bir bayram günü Süheyla'ların evinde Leyla'nın babasına rastladım. Bu kupkuru ufacık bir esmer adamdı. Misafir odasının kapıya en yakın sandalyesine ilişmişti. Ev sahibinin her dediğine baş sallıyordu. Onu seyretmiş, seyretmiş içine bir ağlamak gelmişti. Sanki bir dünya yıkılıvermişti. Büyük bir akşam sona ermişti. Bir daha Leyla'nın yüzüne bakamıyacağımı anlıyordum. Odadan çıkıp gittiğinin kimse farkına bile varmadı, ben bile hayallerim arasında onu unutmuştum. Süheyla'da Leyla'ya karşı ilgimi anlamış olmalıydı ki kızcağıza yapmadığını bırakmıyordu. Leyla hep susardı. Gözlerinden kara bir gölgenin geçip geçmediğine bakardım, göremezdim. Ne derse yapar hiç karşılık vermezdi. Sonra bir gölge gibi aramızdan çekilip giderdi. Bazı geceler, arka arsalara bakan odasında o kocaman gözlerinden dökülen yaşları hayal ederdim. Onun kupkuru babasının yanında Süheyla

Devamı Sayfa 15'te

Yorum

Ankara Belediyesi işvereni Sayın Dalokay 25 bin lira olan aylık ücretini Belediye Meclisi kararıyla 15.000liraya indirilmesi sırasında, bu parayla geçinemiyeceğini, hizmetçisinin ayda 1200 lira aldığını söyleyerek, maaşına zam yapılmasında ısrar etmiştir.

Gecekondularda, kötü hayat şartları içinde, çoluk çocuğunu geçindirme kavgası veren işçilerin emeklerinin karşılığı olarak istedikleri ücret zammına red cevabı veren, üstelik Uzlaştırma Kurulunun kararlarını kabul etmeyen Sayın Dalokay'a, kendi maaşıyla ilgili gerekçelerini hatırlamasını tavsiye ederiz.

13 Temmuz 1974 cumaertesi günü grev gözcülüğü sırasında hayatını kaybeden işçimiz Osman Ay'ın yetimleri Dalokay'dan babalarının hakkını isteyecektir.

İşveren Belediye Başkanı grev süresince sürekli olarak grev kırıcılığı yaparak 275 sayılı yasayı çiğnemiş ve suç işlemiştir.

Sayın Dalokay gazete ve fotoğrafcıları çağırarak, sokak süpürme ve çöp temizleme gösterileri yaparken, Ankara Valisi ve Emniyet Müdürü grev yasasını ihlal eden işverene kanat germiş ve onun suçuna iştirak etmişlerdir.

Belediye ve Polis teşkilatı, işçilerin hak mücadelelerini engelleme ve grevi kırma tertipleri bilinçli işçilerimiz tarafından başarısızlığa mahkum edilecektir. Halkımızın, kendi hayatlarının bir parçası olan işçilerinin bu haklı davranışlarına ,destek olmalarını ve grev süresince hak ve adalet arayan insanların yanında bulunmalarını bekleriz.

Türk İşçisi, Türk Halkının bir parçasıdır.

Kamuoyumuza saygıyla duyururuz.

HİKAYE

la'lara bayram ziyaretine gidişi, el öpüşü, saygılı halleri önüm sıra geçit yaparlardı.

Leyla'lar artık bu sokakta değiller. Biliyorum o eve de başkaları taşındı. Böylece sokağın da bir anlamı, bir çekiciliği kalmadı. Sadece acılı, kasvetli... Yağmur yağsa da yağmasa da bu böyle. Leblebileri bir bir fırlatıyorum. Elektrik direğine nişan alarak. Leyla'yı görmek istemiyorum artık. Unuttum, onun hüzünlü bakışlarını, sessiz dudaklarını sildim içimden. Süheyla'nın o hoppa, şımarık hallerini hallerini hatırlıyorum. Onu görebilsem. İşte evleri. Derken yağmur. Tam kış yağmuru. Rutubetli, pis. Bütün anılar olanca çirkinliği ile görünüyor. İçimde kocaman, doldurulmaz bir boşluk açılı açılıveriyor. Artık her şey boştur. Yaşam özlenilmez bir şey. Kimse, hiç kimse insanı yaşamaya bağla - yamaz. Ne Leyla'lar ne Süheyla'lar, ne kitaplar, dergiler, filmler... Hele anılar hiç. Pencerelerde tanıdık yüzler bana bakıyor. Yoğurtçu, tahan pekmezci, turşucu, gazete satıcısı, yağmurlu akşam üstlerinin Telaşlı olan bir benim, bir de birbirlerini kovalayan kediler...

Göğüs kanserinin virüsü bulundu

Michigan Kanser Vakfı yetkilileri göğüs kanserinin virüsünü bulduklarını açıklamışlardır.

Yetkililer tarafından yapılan açıklamaya göre "Eğer virüs üzerinde yapılacak incelemeler, gerçekten de bunun insanlarda göğüs kanserine yol açan virüs olduğu saptanırsa bu hastalığın tedavisi ya da hiç yoksa önlenmesi konusunda büyük gelişmelere yol açacaktır"demişlerdir

Sarı sendikacılık marifetleri

(İzmir, Bornova-Özel)

İzmir'in Bornova Belediyesi SOM Dairesi Genel Müdürü Halit Altay imzasıyla 24.6.1974 tarih ve 458 sayılı yazıyla ŞÜKRÜ KARADAN-İSMET ŞEN-YALÇIN ŞİRİN-ALİ SANCAR Adlı Belediye işçilerine yapılan tebliğat, Bornova ve İzmir işçi çevrelerinde "sarı sendikacılık"ın eşsiz bir örneği olarak geniş tepkiler yaratmıştır.

Bornova Belediyesi, adları anılan işçilere gönderdiği tebliğatta aynen şöyle yazmaktadır:

"TÜMTİŞ Sendikasının 2558 sayılı yazısına binaen 18.6.1974 tarih ve 42/1935 sayılı encümen kararı ile iş akdiniz fesh edilmiş olduğu tebliğ olunur."

Kuruluş amacı işçi haklarını savunmak olan bir sendikanın ihbar mektuplarıyla, işverenlerin işçilerin emeğiyle oynamasına olanak yaratılması, Ege bölgesinde salt işçi çevrelerinde değil, geniş halk yığınları arasında da nefretle karşılanmıştır.

T. C.
BORNOVA
BELEDİYE BAŞKANLIĞI
S O M Dairesi

Sayı : 458
Konu :

24 / 6 / 1974

ŞÖFÖR

ŞUKRÜ KARADAN
İSMET ŞEN
YALÇIN ŞİRİN
ALİ SANCAR

Tümtiş sendikasının 2558 sayılı yazısına binaen 18.6.1974 tarih 42/1935 sayılı encümen kararı ile iş akdiniz fes edilmiş olduğu tebliğ olunur.

SOM Genel Müdürü
Halit Altay

TÜSTAV

CEMİLE

ORHAN KEMAL

BU ROMAN GRAFİK STUDYO S REKLAM AJANSINDA RESİMLENDİRİLMİSTİR

-Elbette beyefendi, orası malûm...

Senden başka bir şey istemiyorum ki...

Odanın içinde köşeleme dolaşmağa başladı.

-...Budala, sersem, hayvan herif.. Aç köpek, kara cahil, meymenetsiz..Tuttuk kendimize ortak aldık, gittik fabrikayı satın alma işini Ankara'da hallettik, sonra herif..Alacağın olsun ulan yazının yarım pabuçlusu..Unuttu Mahmutpaşa Hanının kapısında tavşan derisi beklediği, yapılara eşekle kum, çakıl taşıdığı, peynir, ekmek, turşuyla sürttüğü günleri...

Pencerenin önüne dikilen bir insan karaltısına dikkat ederken, umum müdüre sordu:

-Kimdir orada dikilen? Ne istiyor?

Umum müdür gitti, baktı, geldi.

-Bizim katiplerden biri..

-Ne istiyormuş?

-Sizinle görüşecekmiş..

-Ne görüşecekmiş benimle?

-Bilmiyorum efendim.

-Çağır gelsin!

Sabahleyin Kadir Ağanın iplikhaneden kovduğu, sanra da muhasebede azarladığı katipti. İki sene önce fabrika muhasebesine aldığı Milli Mücadele arkadaşlarından birinin oğlu olan delikanlıyı tanıyan Numan Şerif Bey:

-Buyurun, dedi, bir arzunuz mu vardı?

-Evet efendim..Size bir maruzatım vardı..

Yan gözle umum müdüre baktı.

Numan Şerif Bey:

-Buyurun! dedi.

Katip ilkpeşin ağır ağır başlamıştı, gittikçe öfkelenerek öyle bir hınçla anlattı ki, Numan Şerif Bey:

-Vay it vay! dedi, vay iki paralık serseri vay! Senin baban bu memleket uğruna çalışırken, o... Açtırmasın ağzımı, kefen soyucu rezil... Servetini nereden topladığını bilmeyenlere yuttursun. Köpek!

Katibe, öfkeyle yiyecekmiş gibi bakan umum müdür, başıyle, "dışarı çık" demek isteyen bir işaret yaptı. Katip tereddüt etti. Umum müdür işareti tekrarlayınca, katip dışarı çıkmak için hazırlanmıştı ki, Numan Şerif Bey:

-Hırsız, katil... diye mırıldandı. Umum Müdüre döndü:

-...Fabrikanın içinde neler oluyor Salamon ?

Katibe:

-Peki, siz gidin işinizin başına!

Tekrar umum müdüre döndü:

-Bundan sonra benim bulunmadığım zamanlar bu çocuğun himayesi de sana ait, anlaşıldı mı ?

Umum müdür hiç de memnun görünmüyordu.

-Anlaşıldı mı diyorum sana?

-Anlaşıldı beyefendi, elbette, vazifem...

-Ver şuradan bana bir kağıt...

Demin Kadir ağanın imza denemeleri yaptığı parşömen tomarından bir kağıt çeken umum müdür Numan Şerif Beye uzattı.

ŞİİR KÖŞESİ

M.Günhan YILMAZ

NAZIM YILMAZ' A SUNUŞ

Dün gece evde olmalıydın
Konuksever yüreğin
Dost görünce parlayan gözlerin
Işıl ışıl olurdu..
Odana baktım
Yatağın öyle sessiz ve hüzünlü
Gözlüklerin, gazeten,
Karbonat, suyun, bardağın
Sanki üzgün
Dün gece evde olmalıydın
Nasıl sevilendin çokça
Görmeliydin
Oğul, kız, güvey, torun
Kardeş, gelin, yeğen
Toplan malar
Senin içindi.
Dün gece evde olmalıydın
Saçları ak babam, yuvamızın temeli
Sen gel sağlıklı ol
Odamın ışığı sönecek
Birden önce.
Ziyaretine geleceğim bu çarşamba
Gazetelerini saklıyorum
Getireceğim.
İşimiz, her şey, her şey çok iyi
Ağlamadan diyeceğim
Doğru, mert, dürüst insan
Babam, sevgili ihtiyarım
Dün gece evde olmalıydın
Konuksever yüreğin
Dost görünce parlayan gözlerin
Işıl ışıl olurdu
Ya kırküç yıllık Vahide'n
Duyuyorum sesini, neşeyle seslenişini
" Vahide Hanım ".....
Dün gece evde olmalıydın
Görmeliydin şaşkın halini
Evde dolaşışını garipsi garipsi...
Dün gece evde olmalıydın
Saçları ak Babam, Sevgili ihtiyarım...

KAN KUSTULAR

Körebe oynuyorlardı
Çocuklar gibi
Çekememezlikleri
Çoğaldıkca çoğaldı
Boş kadehlerde
Teselli aradılar
Yapılan kalleşliklerle
Yutkunamaz oldular
Renkleri değişti
Bebek gibi bir kızla
Bir tıfıl oğlan
Yıllarca sevişti
Sustular.
Mertlik pazarlarında
Başıboş dolaştılar
Yenemediler/yenildiler
Deyemediler/denildiler
Tutarsızlıklarıyla/silindiler
Silindiler de
Kan kustular.

İsa KAYACAN